2023/2823

2023.12.15.

A TANÁCS (EU) 2023/2823 HATÁROZATA

(2023. december 11.)

a Délkelet-atlanti Halászati Szervezetben az Európai Unió által képviselendő álláspontról és az (EU) 2019/861 határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikkére, összefüggésben annak 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) Az Unió a 2002/738/EK tanácsi határozat ([1]) útján megkötötte az Atlanti-óceán délkeleti körzetében található halászati erőforrások védelméről és kezeléséről szóló egyezményt (a továbbiakban: SEAFO-egyezmény), amely létrehozta a Délkelet-atlanti Halászati Szervezetet (SEAFO).

(2) A SEAFO-bizottság felel azon intézkedések elfogadásáért, amelyek a SEAFO-egyezmény hatálya alá tartozó területen található halászati erőforrások hosszú távú megőrzését és fenntartható hasznosítását hivatottak biztosítani. Ezen intézkedések kötelező erejűvé válhatnak az Unióra nézve.

(3) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) úgy rendelkezik, hogy az Uniónak biztosítania kell, hogy a halászati és akvakultúra-tevékenységek környezeti szempontból hosszú távon fenntarthatóak legyenek, és irányításukra oly módon kerüljön sor, amely összhangban van a gazdasági, társadalmi és foglalkoztatási előnyök elérésére, valamint az élelmiszer-ellátás biztosításához való hozzájárulásra irányuló célkitűzésekkel. A rendelet azt is előírja, hogy az Uniónak a halászati gazdálkodásban az elővigyázatossági megközelítést kell alkalmaznia, és törekednie kell annak biztosítására, hogy az élő tengeri biológiai erőforrások kiaknázása helyreállítsa és a maximális fenntartható hozamot biztosító szint felett tartsa a halászott fajok állományát. A rendelet előírja továbbá, hogy az Uniónak a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken alapuló állománygazdálkodási és -védelmi intézkedéseket kell hoznia, támogatnia kell a tudományos ismeretek és szakvélemények fejlesztését, fokozatosan fel kell számolnia a visszadobás gyakorlatát, és elő kell mozdítania az olyan halászati módszerek alkalmazását, amelyek hozzájárulnak a szelektívebb halászathoz és a nem szándékos fogások lehető legnagyobb mértékű elkerüléséhez és csökkentéséhez, a tengeri ökoszisztémára és a halászati erőforrásokra csekély hatást gyakorló halászathoz. Továbbá, az 1380/2013/EU rendelet kifejezetten előírja, hogy az Uniónak az említett célkitűzéseket és elveket kell alkalmaznia a külső halászati kapcsolatainak folytatása során.

(4) Az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia – Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!”, „Az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens Unió létrehozása – Az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó új uniós stratégia”, valamint „’A termelőtől a fogyasztóig’ stratégia a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerért” című bizottsági közleménnyel összhangban alapvető fontosságú a természet védelme és az ökoszisztémák romlásának visszafordítása. Az éghajlatváltozás és a biológiai sokféleség csökkenése nem veszélyeztetheti az egészséges tengeri ökoszisztémák által a halászok, a part menti közösségek és általában az emberiség számára nyújtott áruk és szolgáltatások elérhetőségét.

(5) Az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „A műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégia” című bizottsági közlemény konkrét intézkedéseket említ a műanyagok és a tengerszennyezés, valamint a halászeszközök tengeren történő elvesztésének vagy szándékos hátrahagyásának csökkentésére. Továbbá, az Európai Parlamenthez, a

([1]) A Tanács 2002/738/EK határozata (2002. július 22.) az Atlanti-óceán délkeleti körzetében található halászati erőforrások védelméről és kezeléséről szóló egyezménynek az Európai Közösség által történő megkötéséről (HL L 234., 2002.8.31., 39. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Bolygónk egészségessé tétele mindenki számára – Uniós cselekvési terv: Út a szennyezőanyag-mentes levegő, víz és talaj felé” című bizottsági közlemény a tengerbe jutó műanyaghulladék 50 %-os és a környezetbe juttatott mikroműanyagok 30 %-os csökkentését célozza.

(6) Az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „A fenntartható kék bolygó felé vezető út kijelölése” című közös közlemény hangsúlyozza a tengeri biológiai sokféleség védelmének és megőrzésének fontosságát az Unió külső tevékenységének keretében. Az Unió világszerte a regionális halászati gazdálkodási szervezetek és halászati szervek legprominensebb szereplője. E szerepében az Unió előmozdítja a halállományok fenntarthatóságát, előmozdítja a megalapozott tudományos szakvéleményeken alapuló, átlátható döntéshozatalt, fokozza a tudományos kutatást, és erősíti a megfelelést.

(7) Helyénvaló meghatározni a 2024–2028-as időszakra vonatkozóan a SEAFO-bizottság ülésein az Unió által képviselendő álláspontot, mivel a SEAFO állományvédelmi és végrehajtási intézkedései kötelező erejűek lehetnek az Unióra nézve, és meghatározó módon befolyásolhatják az uniós jog – nevezetesen az 1005/2008/EK ([3]) és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet ([4]), valamint az (EU) 2017/2403 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([5]) – tartalmát.

(8) A SEAFO-bizottság ülésein az Unió által képviselendő álláspontot jelenleg az (EU) 2019/861 tanácsi határozat ([6]) állapítja meg. Az említett határozatot helyénvaló hatályon kívül helyezni és felváltani egy új, a 2024–2028-as időszakra vonatkozó határozattal.

(9) Tekintettel a SEAFO-egyezmény hatálya alá tartozó területen található halászati erőforrások folyamatosan változó természetére, valamint ebből következően annak szükségességére, hogy az Unió álláspontja figyelembe vegye az új fejleményeket – ideértve a SEAFO ülései előtt vagy alatt előterjesztett, új tudományos és egyéb releváns információkat is –, meg kell állapítani – összhangban az uniós intézmények közötti jóhiszemű együttműködésnek az Európai Unióról szóló szerződés 13. cikkének (2) bekezdésében rögzített elvével – az Unió álláspontjának évenkénti meghatározását szolgáló eljárásokat a 2024–2028-as időszakra vonatkozóan,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Délkelet-atlanti Halászati Szervezet (SEAFO) bizottságának ülésein az Unió által képviselendő álláspontot az I. melléklet tartalmazza.

2. cikk

A SEAFO-bizottság ülésein képviselendő uniós álláspont évenkénti meghatározását a II. melléklettel összhangban kell elvégezni.

([3]) A Tanács 1005/2008/EK rendelete (2008. szeptember 29.) a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 286., 2008.10.29., 1. o.).

([4]) A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2403 rendelete (2017. december 12.) a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről, valamint az 1006/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2017.12.28., 81. o.).

([6]) A Tanács (EU) 2019/861 határozata (2019. május 14.) a Délkelet-atlanti Halászati Szervezetben (SEAFO) az Európai Unió által képviselendő álláspontról és a SEAFO-ban az Unió nevében képviselendő álláspontról szóló, 2014. június 12-i határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 140., 2019.5.28., 38. o.).

3. cikk

Az I. mellékletben foglalt uniós álláspontot a Tanács legkésőbb a SEAFO-bizottság 2029-es éves üléséig értékeli, és – adott esetben – felülvizsgálja a Bizottság javaslata alapján.

4. cikk

Az (EU) 2019/861 határozat hatályát veszti.

5. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2023. december 11-én.

a Tanács részéről
az elnök
L. PLANAS PUCHADES

I. MELLÉKLET

A Délkelet-atlanti Halászati Szervezetben (SEAFO) az Unió által képviselendő álláspont

1. ALAPELVEK

A SEAFO keretében az Unió:

a) biztosítja, hogy a SEAFO keretében elfogadott intézkedések összhangban legyenek a nemzetközi joggal, különösen az ENSZ 1982. évi Tengerjogi Egyezményével, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló, 1995. évi ENSZ-megállapodással, az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetnek (FAO) a nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló, 1993. évi megállapodásával, valamint a kikötő szerinti államok intézkedéseiről szóló, 2009. évi FAO-megállapodással;

b) előmozdítja az ENSZ Tengerjogi Egyezménye keretében létrejött, a nemzeti joghatóságokon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének védelméről és fenntartható hasznosításáról szóló megállapodás és a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes feleinek 15. konferenciáján született megállapodás célkitűzéseit, különösen a tengeri biológiai sokféleség védelmének fokozása és a világ óceánjai 30 %-ának védett tengeri területek révén történő védelme tekintetében;

c) hozzájárul az európai zöld megállapodás végrehajtásához – összhangban „A biológiai sokféleség — sürgős fellépésre van szükség” című, 2020. október 23-i tanácsi következtetésekkel, „Az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens Európa létrehozása – Az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó új uniós stratégia” című, 2021. június 10-i tanácsi következtetésekkel, különösen a természet védelmét illetően, valamint „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiáról szóló, 2020. október 19-i tanácsi következtetésekkel –, továbbá Európa globális szerepének erősítéséhez;

d) az Unió által a közös halászati politika keretében meghatározott célkitűzéseknek és elveknek megfelelően jár el – nevezetesen az 1380/2013/EU rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében megállapítottak szerinti elővigyázatossági megközelítés és a maximális fenntartható hozammal kapcsolatos célok révén –, hogy előmozdítsa a halászati gazdálkodás ökoszisztéma-alapú megközelítését, a lehető legnagyobb mértékben elkerülje és csökkentse a nem szándékos fogásokat, fokozatosan felszámolja a visszadobás gyakorlatát, és minimalizálja a halászati tevékenységeknek a tengeri ökoszisztémákra és azok élőhelyeire gyakorolt hatását, valamint – a gazdaságilag életképes és versenyképes uniós halászat támogatása révén – megfelelő életszínvonalat biztosítson a halászati tevékenységekből élőknek, és figyelembe véve és a fogyasztók érdekeit;

e) összhangot biztosít a közös halászati politika külpolitikai vetületéről szóló bizottsági közleményre vonatkozó, 2012. március 19-i tanácsi következtetésekkel;

f) összhangot biztosít a biztonságos, védett, tiszta, egészséges és fenntartható módon kezelt óceánok és tengerek érdekében a nemzetközi óceánpolitikai irányításról szóló, 2022. december 13-i tanácsi következtetésekkel a tengeri biológiai sokféleség megőrzése tekintetében;

g) elősegíti az érdekelt felek megfelelő szerepvállalását a SEAFO-intézkedések előkészítésében, és biztosítja, hogy a SEAFO keretében elfogadott intézkedések összhangban legyenek a SEAFO-egyezmény célkitűzéseivel;

h) előmozdítja a regionális halászati gazdálkodási szervezetek bevált módszereivel összhangban lévő álláspontokat;

i) következetességre és szinergiára törekszik az Unió harmadik országokkal fenntartott kétoldalú halászati kapcsolatai keretében követett politikájával, és biztosítja az összhangot az egyéb uniós politikákkal, nevezetesen a külkapcsolatok, a foglalkoztatás, a környezetvédelem, a kereskedelem, a fejlesztés, a kutatás és az innováció terén;

j) törekszik a SEAFO-egyezmény hatálya alá tartozó területen belül egyenlő versenyfeltételeket teremteni az uniós flotta számára az uniós jog alapján alkalmazandóakkal megegyező elvek és standardok alapján, valamint előmozdítani az említett elvek és standardok egységes végrehajtását;

k) előmozdítja a SEAFO, a meglévő regionális halászati gazdálkodási szervezetek és a regionális tengeri egyezmények közötti koordinációt, valamint – adott esetben, megbízatásuk erejéig – a megfelelő globális szervezetekkel való együttműködést;

l) előmozdítja a nem tonhallal foglalkozó regionális halászati gazdálkodási szervezetek közötti együttműködési mechanizmusokat a tonhallal foglalkozó regionális halászati gazdálkodási szervezetek úgynevezett kóbei folyamatának mintájára.

2. IRÁNYVONALAK

Az Unió – adott esetben – törekszik annak támogatására, hogy a SEAFO elfogadja a következő intézkedéseket:

a) a biológiai sokféleség megőrzésének és helyreállításának előmozdítására, valamint az állományok fenntarthatóságának és az éghajlatváltozással kapcsolatos megfontolásoknak a döntéshozatali folyamatba való beépítésének előmozdítására irányuló intézkedések;

b) a SEAFO-egyezmény hatálya alá tartozó területen lévő halászati erőforrásokra vonatkozó, a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményeken alapuló állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedések, ideértve a SEAFO által szabályozott élő tengeri biológiai erőforrásokat kiaknázó halászatra vonatkozó teljes kifogható mennyiségeket és kvótákat vagy erőkifejtési szabályozást is, amelyek elérnék a maximális fenntartható hozamot. Amennyiben szükséges, az említett állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseknek magukban kell foglalniuk a túlhalászástól szenvedő állományokra vonatkozó különleges intézkedéseket is, hogy a halászati erőkifejtést összhangban tartsák a rendelkezésre álló halászati lehetőségekkel;

c) az adatgyűjtés, a tudományos kutatás és a tudományosan megalapozott gazdálkodási döntések, a megfelelési bizottság megerősítése, a megfelelési kultúra és az időszakos független teljesítmény-felülvizsgálatok előmozdítását szolgáló intézkedések;

d) a SEAFO-egyezmény hatálya alá tartozó területen folytatott jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan (IUU) halászati tevékenységek megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló intézkedések – ideértve az IUU-hajók jegyzékbe vételét és a más regionális halászati gazdálkodási szervezetekkel való jegyzék-egyeztetést –, valamint a halak és a halászati termékek nyomonkövethetőségének előmozdítását célzó, a fogási dokumentációs rendszerekre vonatkozó önkéntes iránymutatásokon alapuló intézkedések;

e) nyomonkövetési, ellenőrzési és felügyeleti intézkedések a SEAFO-egyezmény hatálya alá tartozó területen a SEAFO keretében elfogadott intézkedések ellenőrzési hatékonyságának és betartásának biztosítása érdekében, ideértve az átrakodási műveletek ellenőrzésének megerősítését a FAO átrakodásra vonatkozó önkéntes iránymutatásai alapján;

f) a halászati tevékenységek tengeri biológiai sokféleségre, valamint tengeri ökoszisztémákra és azok élőhelyeire gyakorolt negatív hatásainak minimalizálását célzó intézkedések – ideértve a SEAFO-egyezmény hatálya alá tartozó területen a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra vonatkozó védelmi intézkedéseket a SEAFO-egyezménnyel és a nyílt tengeren folytatott mélytengeri halászat kezelésére vonatkozó nemzetközi FAO-iránymutatásokkal összhangban –, a nem szándékos fogások, ideértve különösen a veszélyeztetett tengeri fajokat, lehető legnagyobb mértékű elkerülésére és csökkentésére, valamint a visszadobás gyakorlatának fokozatos felszámolására irányuló intézkedések;

g) a tengerszennyezés csökkentésére és a műanyagok tengerbe ürítésének megelőzésére, valamint a tengerben jelen lévő műanyagok által a tengeri biológiai sokféleségre és ökoszisztémákra gyakorolt hatások csökkentésére irányuló intézkedések, beleértve a hátrahagyott, elveszített vagy más módon a környezetbe juttatott halászeszközök óceánra gyakorolt hatásának csökkentését, valamint az ilyen halászeszközök azonosításának és eltávolításának megkönnyítésére irányuló intézkedéseket a FAO halászeszközök jelölésére vonatkozó önkéntes iránymutatásai alapján;

h) a kizárólag cápauszonyok zsákmányolására irányuló halászat betiltását célzó, és a kifogott cápák uszonyostul való kirakodását előíró intézkedések;

i) adott esetben és a releváns alapító okmányok által megengedett mértékben a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek a halászati ágazati munkafeltételekről szóló egyezménye végrehajtását ösztönző ajánlások;

j) adott esetben közös megközelítések más regionális halászati gazdálkodási szervezetekkel, különösen az ugyanazon térségben halászati gazdálkodással foglalkozókkal;

k) a SEAFO kisegítő szerveinek és munkacsoportjainak szakvéleményein alapuló kiegészítő technikai intézkedések;

l) a gazdasági, társadalmi és foglalkoztatási előnyök elérésére, valamint az élelmiszer-ellátás biztosításához való hozzájárulásra irányuló célkitűzésekkel összhangban lévő intézkedések.

II. MELLÉKLET

A Délkelet-atlanti Halászati Szervezet ülésein képviselendő uniós álláspont évenkénti meghatározása

A SEAFO-bizottság minden olyan ülése előtt, ahol az említett szervnek olyan határozatokat kell elfogadnia, amelyek kötelező erejűvé válhatnak az Unióra nézve, meg kell tenni a szükséges lépéseket ahhoz, hogy az Unió által képviselendő álláspont – az I. mellékletben meghatározott alapelvekkel és irányvonalakkal összhangban – figyelembe vegye a Bizottsághoz eljuttatott legújabb tudományos és egyéb releváns információkat.

Ennek érdekében és az említett információk alapján a Bizottság – a SEAFO-bizottság minden ülése előtt kellő időben – eljuttatja a Tanácshoz vagy annak előkészítő szerveihez az uniós álláspont javasolt meghatározásának részleteit ismertető írásbeli dokumentumot az Unió által képviselendő álláspont részleteinek megvitatása és jóváhagyása céljából.

Ha a SEAFO-bizottság valamely ülésének során lehetetlen megállapodásra jutni – még a helyszínen is –, a kérdést vissza kell utalni a Tanács vagy annak előkészítő szervei elé annak érdekében, hogy az Unió álláspontja figyelembe vegye az új elemeket.